

Курдистанъ, чясть отъ което е подвластно на Турциј и чясть на Персий. Тыя Курди исповѣдвали Моаметанска вѣрја сѫ народъ катунский и разбойнический управляванъ спорядъ племена отъ Бейове.

320. Г'. Сирія, камъ Ю. между Ефратъ и Средиземно море обыколявана. Тая земя продѣлвана отъ планинскій рядъ на Ливанъ и Антиливанъ, и прохладждана отъ рѣки Оронть и Йорданъ, дѣлися на 4 области или Пашалѣци наречваны отъ сѫщи-ты имъ гл. г. и населяваны собственно отъ Христіяне и Аравитяне, и отъ нѣколко Еbreи.

а') Халепъ, прочутъ градъ за тръговиј-тѣ съ 100 хыл. ж. отъ които повыше сѫ Турци и Аравитяне. Въ околность-тѣ на тѣхъ область е Антація (10 хыл. ж.), дѣто стои Антіохійскій Патріархъ, и Скандерунъ (Александретта), съ добро пристанище, на което ся набирать много кораби, обаче съ тяжъкъ климатъ.

в'). Триполь, крайморскій градъ съ добро пристанище, и Латація на ветхо врѣмѧ добръ и многолюденъ градъ.

г'). Акка (или Птолемайда), наречася и Сенъ-Жанъ-д-Акръ, съ якъ тврдиниј и удобно пристанище (20 хыл. ж.). Тукъ близо сѫ планины Тавръ и Кармелый. Въ той Пашалѣкъ сѫ и Чюръ, Сайдъ, Яффа, пристанище на Єрусалимъ, Гама, и Баалбекъ, прочутъ за увардены-ты вѣтки развалы.

д'). Дамаскъ, нѣкогажъ на ветхо врѣмѧ благополученъ градъ, и сега по'-многодюденый по тыя страны (150 хыл. ж.), прочутъ за правени-ты въ него саби, наречваны дамаскынки. Тукъ ся събирать всяка години отъ вси страны на Турско-то царство 30—50 хыл. поклонница, които отийвать скупомъ въ Меккѫ, прѣдводвани отъ Дамаскій Пашж, който затова ся наречи и Хаджи-Емиръ. Въ тѣхъ области е и Палестина, на којто по'-главни-ти градове сѫ Єрусалимъ, дѣто е Божій-гробъ (25 хыл. ж.); Вит-